

PARAULA I VIDA

Preparem el Nadal amb obres d'amor

Vivim temps de crisi molt durs. L'atur ha arribat a xifres esgarrifoses, quasi cinc milions de persones aturades a Espanya, gent que no troba un treball digne, ni assegurança, ni permanència... ni futur. Manca esperança. I més d'un milió i mig de llars tenen tots els membres de la família aturats. Podem imaginar el que això significa, especialment si pensem en els joves o en els qui viuen d'una petita pensió. Una realitat trista, fosca, que els amics de Jesús, que volem preparar la seva vinguda, no podem oblidar de cap manera. Ja sé que ho feu, però hem d'intensificar la nostra solidaritat, compartint encara més en aquests dies el que tenim.

El profeta Isaïes, que ens acompanya tant en aquests temps d'Advent, ens reclama amb força sacsejadora: «*Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, vesteix de festa el qui va despullat. No els defugis que són germans teus. Llavors brillarà com l'alba la teva llum, i les teves ferides es clouran en un moment. Tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda la glòria del Senyor*» (Is 58,7-8). Si estimem, amb obres i de veritat, viurem en la llum, i donarem glòria a Déu!

Podem repassar el que els Bisbes de Catalunya proposàvem en el nostre document del gener d'aquest any «*Al servei del nostre poble*» (cfr. n. 4.g). La crisi econòmica tan greu que patim travessa el món i colpeja persones i poblacions fent més palesa la precarietat de la nostra societat globalitzada, que sembla escapar al control dels estats i les altres institucions.

I ho hem comprovat prou bé a Catalunya i Espanya en els llargs últims mesos. Les mesures per pal·liar-la que s'estan prenent i que han acabat afectant sobretot els més febles i necessitats, reclamen que alhora sigui exemplar la lluita contra el frau, que es promogui la creació de nous llocs de treball i que la solidaritat continuï augmentant. Només des de l'austeritat i la solidaritat trobarem camins de sortida i d'esperança per als més afectats per la crisi econòmica, amb una redistribució més justa de la riquesa i un exercici de les virtuts econòmiques, com ara l'austeritat, la solidaritat i la promoció d'activitats econòmiques veritablement productives i respectuoses amb la dignitat de la persona humana.

Cal valorar molt tot el que s'està fent des de les nostres comunitats parroquials i les institucions solidàries, especialment des de Càritas i altres institucions d'ajuda, amb tants voluntaris mobilitzats i tantes persones, que estan posant els recursos pastorals i d'assistència que l'Església té al seu abast, al servei dels afectats per aquesta crisi. Cal que mantinguem aquest treball caritatiu, i si pot ser l'augmentem, amb noves iniciatives que promoguin la solidaritat i la justícia, i alhora s'incentivin les activitats empresarials responsables per tal de mantenir i ampliar els llocs de treball. Tots hem de continuar en el camí del servei i l'entrega generosa envers els qui més ho necessiten. I és hora, també, de mirar endavant i de treballar més esforçadament pensant en les generacions futures. Tots els agents socials —autoritats, empresaris, dirigents, treballadors— no podem decaure en l'esforç, malgrat la duresa de les circumstàncies, i hem de treballar amb esperança, fent-ho d'acord amb els grans valors humans i cristians. En aquest punt, sabem que prenen vigència i actualitat els principis orientatius de la Doctrina Social de l'Església, dels quals és hora de fer-ne un nou descobriment i una nova difusió.

Jesús va voler néixer pobre, en un pessebre, i ser acollit en primer lloc pels pobres. Així ens ensenya a valorar i estimar totes les persones, i també els últims de la societat. Així s'acosta sense ferir a tota persona humana, per salvar-la des de la humilitat. Però amb les seves paraules, i els seus gestos d'amor, ens anima a lluitar per vèncer les pobreses, que són un mal, i a treballar perquè el Regne de Déu avanci. Regne de justícia, d'amor i de pau.

Preparem el Nadal amb una referència constant d'ajut envers els pobres, els qui viuen atrapats per la crisi o sense esperança. «*No els defugis que són germans teus*» ens diu el profeta.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Gaudí i la Sagrada Família a Roma

El dia 24 de novembre passat es va presentar, a la Ciutat del Vaticà, l'exposició sobre Gaudí, que es pot visitar fins al 15 de gener de 2012 al Braccio di Carlo Magno, a la plaça de Sant Pere, com es pot veure en la foto que recull el cartell de l'exposició. El cardenal Martínez Sistach i el cardenal Ravasi varen presentar la mostra a la sala de premsa del Vaticà. A la inauguració hi van assistir l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, i el president de la Generalitat, Artur Mas.

GLOSSA

Família, espai d'amor

En l'actual situació de crisi, són freqüents els casos de pares que s'han fet càrrec de tota o part de la hipoteca de l'habitatge d'algun fill, que han acollit la seva família a casa davant un desnonament o que, discretament, els omplen el cistell de queviures de tant en tant i que, davant la necessitat, els acullen sovint a la llar per compartir àpats. ¿Qui no coneix avis que han assumit les despeses escolars, de sabates i de roba dels nets, i que assumeixen la funció de cangurs en temps de vacances escolars dels nens però no per als pares?

Aquests avis, sense retrets i amb bona cara, amb la seva actitud, fan possible que els fills i els nets vagin endavant i, el que és més important, que en l'acolliment familiar se sentin estimats. Perquè és molt important que, en aquestes situacions límit, no es perdi el sentiment de pertinença a la família i, de retop, el de pertinença social.

En les darreres dècades, la institució familiar ha sofert embats de signe divers que han posat a prova la seva identitat, missió i força; ha viscut canvis d'acord amb la transformació

general de la societat; s'ha purificat en les dificultats i així continua viva i vigent com a espai de testimoniatge i aprenentatge, espai d'amor i d'abnegació, espai de coneixement de Déu i d'aproximament a Ell en la pregària.

Des de la certesa de l'amor constant i fidel, la família se sent implicada en la realitat quotidiana i dona resposta des dels valors necessaris: integritat personal, honestat en l'actuació, sobrietat de vida, laboriositat i constància en el treball, compassió generosa i perdó reiterat si convé... Al cap i a la fi, virtuts evangèliques en la família. Família que és coixí, trampolí, xarxa, consol, mà estesa... Família que practica la caritat, el manament primer de l'amor en aquest moment que, com en tots els de dificultat, és quan es posa a prova i és més necessari. «Som de la mateixa família i no ha d'haver-hi discussions entre tu i jo» (Gn 13,8).

Advent, temps d'esperança, d'obrir camins al Senyor, de fer possible el Regne. Quines actituds adoptem a la nostra família que preparin la vinguda de Jesús?

Enric Puig Jofra, SJ

Campanya de Nadal de la Infància Missionera

Les delegacions de Missions encetem la Campanya de la Infància Missionera i ho fem amb la campanya «Sembradors d'estels».

Així agraïm el suport de les persones que resen i col·laboren amb els missioners. Ho fem en les vigílies del Nadal i consisteix a enganxar un estel tot desitjant un bon Nadal.

El material es pot passar a recollir per les delegacions de Missions.

DIUMENGE III D'ADVENT

► Lectura del profeta Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclamo al Senyor ple de goig, la meua ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

► Salm responsorial (Lc 1,46-54)

R. *La meua ànima celebra el meu Déu.*

La meua ànima magnifica el Senyor, / el meu esperit celebra Déu que em salva, / perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa. / Des d'ara totes les generacions / em diran benaurada. R.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles. / El seu nom és sant, / i l'amor que té als qui creuen en ell / s'estén de generació en generació. R.

Omple de béns els pobres, / i els rics se'n tornen sense res. / Ha protegit Israel, el seu servent, / s'ha recordat del seu amor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia; examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.

Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepressibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per quan retorni nostre Senyor Jesucrist. Déu que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la llum; venia només a donar-ne testimoni.

Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu Isaïes.»

Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.»

Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

► Lectura del libro de Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

El Espíritu del Señor está sobre mí, porque el Señor me ha ungido. Me ha enviado para dar la buena noticia a los que sufren, para vender los corazones desgarrados, para proclamar la amnistía a los cautivos y a los prisioneros la libertad, para proclamar el año de gracia del Señor. Desborde de gozo con el Señor, y me alegro con mi Dios: porque me ha vestido un traje de gala y me ha envuelto en un manto de triunfo, como novio que se pone la corona, o novia que se adorna con sus joyas. Como el suelo echa sus brotes, como un jardín hace brotar sus semillas, así el Señor hará brotar la justicia y los himnos ante todos los pueblos.

► Salmo responsorial (Lc 1,46-54)

R. *Me alegro con mi Dios.*

Proclama mi alma la grandeza del Señor, / se alegra mi espíritu en Dios, mi salvador; / porque ha mirado la humillación de su esclava. / Desde ahora me felicitarán todas las generaciones. R.

Porque el Poderoso ha hecho obras grandes por mí: / su nombre es santo, / y su misericordia llega a sus fieles / de generación en generación. R.

A los hambrientos los colma de bienes / y a los ricos los despide vacíos. / Auxilia a Israel, su siervo, / acordándose de la misericordia. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tessalonicenses (1Ts 5,16-24)

Hermanos: Estad siempre alegres. Sed constantes en orar. Dad gracias en toda ocasión: esta es la voluntad de Dios en Cristo Jesús respecto de vosotros. No apaguéis el espíritu, no despreciéis el don de profecía; sino examinadlo todo, quedándoos con lo bueno. Guardaos de toda forma de maldad. Que el mismo Dios de la paz os consagre totalmente, y que

todo vuestro espíritu, alma y cuerpo, sea custodiado sin reproche hasta la venida de nuestro Señor Jesucristo. El que os ha llamado es fiel y cumplirá sus promesas.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,6-8.19-28)

Surgió un hombre enviado por Dios, que se llamaba Juan: este venía como testigo, para dar testimonio de la luz, para que por él todos vinieran a la fe. No era él la luz, sino testigo de la luz.

Y este fue el testimonio de Juan, cuando los judíos enviaron desde Jerusalén sacerdotes y levitas a Juan, a que le preguntaran: «¿Tú quién eres?» Él confesó sin reservas: «Yo no soy el Mesías.» Le preguntaron: «¿Entonces, qué? ¿Eres tú Elías?» Él dijo: «No lo soy.» «¿Eres tú el Profeta?» Respondió: «No.» Y le dijeron: «¿Quién eres? Para que podamos dar una respuesta a los que nos han enviado, ¿qué dices de ti mismo?» Él contestó: «Yo soy la voz que grita en el desierto: "Allanad el camino del Señor", como dijo el profeta Isaïas.» Entre los enviados había fariseos y le preguntaron: «Entonces, ¿por qué bautizas, si tú no eres el Mesías, ni Elías, ni el Profeta?» Juan les respondió: «Yo bautizo con agua; en medio de vosotros hay uno que no conocéis, el que viene detrás de mí, y al que no soy digno de desatar la correa de la sandalia.»

Esto pasaba en Betania, en la otra orilla del Jordán, donde estaba Juan bautizando.

Sant Joan Baptista i els fariseus, pintura de Murillo (Museu Fitzwilliam, Cambridge)

COMENTARI

El testimoniatge de Joan Baptista

En l'evangeli d'avui tenim la presentació de Joan Baptista, segons la tradició de Joan. L'escena és molt diferent de la del diumenge passat. Un altre marc geogràfic: Betània, a l'altra banda del Jordà; un altre context personal: uns enviats de Jerusalem vénen a interrogar Joan Baptista; un ambient molt més doctrinal: l'interrogatori sembla oficial (són enviats de Jerusalem).

En aquest context judicial, Joan Baptista no és el precursor de Jesús, sinó que és un testimoni que presta declaració en una acció legal contra Jesús. L'evangeli segons Joan és presentat com un gran judici contra Jesús en favor de Jesús. Joan Baptista n'és la darrera anella.

En aquest judici, els personatges de la tradició jueva que apareixen són tots testimonis en favor de Jesús. Un Jesús que va molt més enllà del que havien predit les tradicions messiàniques jueves. Així, Abraham «va veure el dia de Jesús i se'n va alegrar» (Jn 8,56). És la joia messiànica del patriarcat el que s'adueix com a testimoniatge. Per la seva banda, Moisès «va escriure sobre Jesús» (Jn 1,45; 5,46), el seu testimoniatge serà una acusació contra els jueus (Jn 5,45). Finalment, Isaïes testimonia a favor de Jesús perquè «va veure la glòria de Jesús» (Jn 12,41). És tot l'Antic Testament el qui es presenta com a testimoni en favor de Jesús. Joan Baptista n'és la darrera anella.

En una presentació tan agosarada com aquesta, en la qual Jesús és el centre i el nucli de l'Antic Testament, el Baptista no és presentat com el qui prepara el camí de Jesús. Per la senzilla raó que Jesús mateix és el camí: «Jo sóc el camí i la veritat i la vida» (Jn 14,6).

Per això el missatge de l'evangeli segons Joan és que Jesús és, certament, el Messies de les tradicions jueves (Jn 1,41; 4,25). Però ho és d'una forma nova, que va molt més enllà del que havien albirat les profecies de l'Antic Testament que llegim aquests dies: Jesús, el fill de Déu, és el testimoniatge més profund de Joan Baptista (Jn 1,34).

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27 ■ **dimarts**: So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32 □ **dimecres**: Is 45,6b-8.18.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,18b-23 ■ **dijous**: Is 54,1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30 ■ **divendres** (□ Urgell): Is 56,1-3a.6-8 / Sl 66 / Jn 5,33-36 ■ **dissabte**: Gn 49,2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17 ■ **diumenge** vinent, IV d'Advent (litúrgia hores: 4a setm.): 2Sa 7,1-5.8b-11.16 / Sl 88 / Rm 16,25-27 / Lc 1,26-38.

BENET XVI COMENTA EL PARENOSTRE

8. I perdona'ns les nostres ofenses, així com nosaltres perdonem els qui ens ofenen

La cinquena petició del parenostre suposa un món d'ofenses, d'ofenses entre els homes i d'ofenses contra Déu. Tota culpa entre els homes inclou una violació de la veritat i de l'amor. Superar la culpa és cosa central en l'existència humana; tota la història de la religió gira entorn d'aquesta qüestió.

L'ofensa provoca venjança, i d'aquesta manera es forma tota una cadena d'ofenses que fa créixer el dany de la culpa, el fa progressivament més inevitable. En aquesta petició el Senyor ens diu: l'ofensa només es pot superar amb el perdó, no amb la venjança. Déu és un Déu que perdona, perquè estima les seves creatures; però el perdó de Déu només pot arribar a aquells que també perdonen.

El tema del perdó passa d'un cap a l'altre de l'Evangeli. I finalment, a la creu, sentim la pregària de Jesús: «Pare, perdona'ls, que no saben el que fan» (Lc 23,34). El cardenal Newman va dir un dia que Déu, que amb una paraula va po-

der crear tot el món del no-res, per a vèncer el pecat i el sofriment de l'home va haver d'arriscar-se ell mateix, esdevenir ell mateix sofrent en el seu Fill, que es va carregar d'aquest pes i el va vèncer per mitjà del seu lliurament.

La petició del perdó en el parenostre és més que una simple proclama moral. També ho és, és clar, i, en aquest sentit, ens és una exigència diària. Però, en el fons de tot —com també ho són les altres peticions—, és una pregària cristològica. Ens recorda a aquell que va pagar el perdó amb la baixada a les penalitats de l'existència humana i amb la mort en creu. Ens invita així a l'agraïment i a treballar i sofrir amb ell contra el mal per mitjà de l'amor. I si cada dia hem de reconèixer que les nostres forces no basten i que nosaltres mateixos també cada dia ens fem culpables, també ens consola saber que ell acull la nostra pregària en el seu amor i que per ell i en ell vindrà la salvació.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

30 años de misionero-médico en África

Se cumplen los diez años de la muerte del intelectual, médico-neumólogo y hermano de San Juan de Dios barcelonés Dr. Ricardo Botifoll Riu. Formó parte del equipo médico que atendía a los obispos en el Aula durante el Concilio Vaticano II. Después fundó y dirigió, durante 30 años, el Hospital de San Juan de Dios en Lunsar, Sierra Leona (África).

Padeció una dermatitis oncológica en las manos causada por los rayos Röntgen (o X). Él decía: «He hecho miles de radioscopias. A veces no me he protegido las manos.» Trataron de injertarle su propia piel, pero tuvieron que amputarle tres dedos de la mano derecha y posteriormente padeció otras amputaciones en ambas manos.

En una carta a su hermana Carmen, decía: «Todo está previsto y aceptado. ¿Para qué sirven los dedos si no es para darlos? Si de cada mil radioscopias sólo una hubiera servido para salvar una vida, ¿no valía la pena haber perdido mis dedos?»

Otro hecho: «Un día tuvo dos urgencias muy graves. Necesitaban sangre para la segunda operación, pero no la había. Acabó la primera intervención. Se estiró en la camilla y pidió que le extrajeran su sangre. De inmediato mandó que prepararan la segunda urgencia. Mientras transfundían la sangre que le habían extraído, operaba quirúrgicamente al paciente.»

Escribió para *Tribuna Médica*: «He venido por obediencia y por una irreprimible vocación de caridad.» ¡Es una manera admirable de evangelizar!

J. M. Alimbau

SANTORAL

11. ✠ Diumenge III d'Advent. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. Dilluns. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinià); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. Dimarts. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. Dimecres. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants

Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. Dijous. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. Divendres. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Trep, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. Dissabte. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llàtzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

EDUCAR

¿Por qué es tan difícil imponer disciplina?

Vaya por delante que cuando los que nos dedicamos a asuntos relacionados con la familia decimos que los niños necesitan pautas, normas, reglas o hábitos no lo hacemos con ánimo de anularlos o tenerlos controlados, sino todo lo contrario.

Todos estaremos de acuerdo en que los principios democráticos deben entrar en las familias y en las escuelas. Pero de aquí a pasarnos al extremo de permitir la máxima tolerancia a los hijos, de que todo lo que hagan sea relativo, de practicar a ultranza el *dejar hacer*... ¡hay un buen trecho!

El problema estriba en que quienes predicamos el retorno a las figuras de autoridad en la familia; que los hijos tienen que aprender a cumplir con sus obligaciones o que los padres desde la familia deben fomentar sus virtudes y la adquisición de valores positivos, vamos contracorriente.

¿Por qué resulta tan difícil imponer disciplina a los menores de hoy día? Sencillo, porque el niño actual tiene ciertas *ventajas* que lo convierten más o menos en *intocable*.

Las resumo: el niño es un bien escaso, pues tenemos la natalidad más baja de la historia; el escaso tiempo de dedicación de los padres a sus hijos es canjeado por caprichos materiales; los niños tienen un mayor contacto con los abuelos, con el personal doméstico y con canguros, que acostumbran a ser más laxos y condescendientes (en términos educativos); los padres son de mayor edad, porque se han casado más tarde y, en consecuencia, tienen un mayor poder adquisitivo, por lo cual pueden colmar todos los caprichos del hijo. También abundan los padres separados, dotados de un sentimiento de culpa que les hace ceder a cualquier demanda del hijo.

Dr. Paulino Castells
(*Tenemos que educar*, Ed. Península. *Hem d'educar*, Ed. Columna)

ENTREVISTA

PILAR MALLA

Ajudar persones

El Centre Català de Solidaritat és una Fundació privada promoguda l'any 1991 per totes les Càritas de Catalunya i la Conferència Episcopal Tarraconense com a cristallització de la seva voluntat de poder donar una resposta a les persones amb drogodependència. L'any 2010 va atendre 577 persones en els diversos serveis de Barcelona, Lleida, Tàrrrega i Balaguer. Hi treballen 47 persones i 70 voluntaris. La Pilar Malla n'és la vicepresidenta.

Quin servei ofereix el CECAS?

Cada any, des del CECAS, s'atenen més de 500 persones amb problemes de drogodependència a l'alcohol i altres drogues, amb especial sensibilitat per les més vulnerables. L'àmbit d'acció és Catalunya i es compta amb diversos serveis ambulatoris i residencials des dels quals es generen espais per tal de poder-les atendre, acompanyar i tractar educativament i terapèutica.

Quina paraula reben els drogoaddictes, des de la fe, per part vostra?

Des de la Fundació s'atén les persones tenint en compte la seva realitat, potencialitats i capacitats, centrant-nos en la persona. L'entrega i dedicació de tot l'equip humà terapèutic és un exemple i un suport per als usuaris. A més, tenim la sort de poder comptar amb un equip de voluntaris que aporta, amb molta estima i dedicació, el seu temps, el seu suport i el seu testimoni de vida i de fe. Les situacions doloroses viscudes entre tots són també un motiu per parlar i per manifestar la fe en Déu que estima.

El treball que fa, com l'ajuda a evolucionar en la fe?

La fe en Jesucrist és el motor de tota la vida, impregna tot el que faig, tot el que sóc: dóna coherència al que un fa i és. En particular, impregna també la tasca de suport a aquest col·lectiu, a l'entitat. El tracte amb les persones que tenen dificultats és un lloc privilegiat des d'on viure la fe, ja que cada vegada que et poses davant d'una persona és un repte: intentes establir un diàleg per ajudar-la en el que puguis per tal de construir el millor d'ell mateix, amb el convenciment que cada persona és única i irrepetible.

Òscar Bardají i Martín

Recollida d'aliments per al Nadal a Càritas

Càritas d'Urgell ha col·laborat amb la Fundació Banc d'Aliments de Catalunya, en la campanya de recollida d'aliments per a aquest Nadal, organitzada el darrer cap de setmana de novembre a Catalunya. A Puigcerdà i a La Seu d'Urgell, i a d'altres parròquies del Bisbat s'ha fet aquesta recollida amb un resultat òptim: només a La Seu d'Urgell s'ha recollit un total de 4.173 quilos d'aliments.

Càritas parroquial de La Seu d'Urgell ha participat en la campanya a través del projecte «Aliments per la solidaritat», en el que treballa juntament amb el Consorci d'Atenció a les Persones, la Creu Roja i la Seu Solidària. Hi han col·laborat comerciants i botigues de la ciutat: Caprabo, Plusfresc, Mercacentre, Dis-Seu, Supermercats Dia, i Supermercat Guiu i les entitats Club Sedes Cadí i Esplai de la Gent Gran de "La Caixa". Han posat la seva feina en la recollida, gestió i transport dels aliments més de cinquanta voluntaris.

Càritas de Guissona amb la Festa Major

Càritas Parroquial de Guissona va participar activament, com ho fa cada any, a la Festa Major de la població organitzant una tómbola, que va ser inaugurada per l'Alcalde, Xavier Casòliva, després del pregó que va tenir lloc el passat 7 de novembre. Va tornar a ser un èxit de participació i es van recollir 1.693 euros que es destinaran a les activitats que duu a terme l'entitat a la població.

Les principals iniciatives de Càritas Guissona se centren en impartir cursos de català i castellà, i en el reforç escolar, per ajudar a integrar les persones novvingudes. També compten amb el rober solidari, una petita botiga de roba de segona mà.

Nois i noies participen a l'«Alternativa»

Un grup de joves d'entre 14 i 16 anys de la diòcesi d'Urgell van participar a l'activitat coneguda per l'«Alternativa», a Barcelona, del 18 al 20 de novembre, organitzada per la Delegació diocesana de Joventut. L'«Alternativa» és una experiència de descoberta del quart món en una gran ciutat, seguint un dels principals valors que fomenta la delegació de joventut entre els joves TxT i altres grups d'aquestes edats, que és la solidaritat. Durant el cap de setmana de convivència que van viure els joves en un centre escolar de Barcelona, han centrat la seva activitat en l'experiència solidària tot coneixent diferents realitats, a través del testimoni de diverses persones. Van poder estar en contacte amb persones que els van explicar com es dediquen a ajudar a persones que pateixen situacions de marginació, pobresa i exclusió social, i els motius pels quals es pot entrar en aquestes dinàmiques.

Assemblea de l'Hospitalitat de Lourdes

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes del Bisbat d'Urgell va celebrar el passat 27 de novembre, la seva trenta-tresena assemblea anual a La Seu d'Urgell, amb la participació de 150 membres de l'Hospitalitat. L'assemblea es va iniciar amb la celebració de l'Eucaristia a la Catedral, presidida per l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives i celebrada per Mn. Xavier

Parés, Rector de la Parròquia i Mn. Ignasi Navarri, Consiliari de l'Hospitalitat. En la seva homilia, l'Arquebisbe va encoratjar els participants a fer renéixer en els seus cors la veritable esperança cristiana, i a saber confiar, esperar i tenir paciència amb les persones, amb nosaltres mateixos, amb els nostres pecats, amb els temps que vivim. Després de pregar pels membres difunts de l'Hospitalitat, es va celebrar l'Assemblea, sota la presidència de la Presidenta Carme Bescós, acompanyada dels quinze integrants restants de la Junta directiva. Un dels temes que es va tractar va ser la proposta de renovació parcial de la Junta; el principal canvi recau en la presidència que a partir d'ara l'ostenta Josep M. Marimon, de La Fuliola. Altres qüestions van ser: la revisió dels actes duts a terme el 2011, com ara el pelegrinatge a Lourdes; informació sobre el Congrés Nacional de l'Hospitalitat celebrat a Múrcia i la Trobada de les Juntes de les Hospitalitats catalanes, celebrada a Lleida.

El Consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Ignasi Navarri, va presentar el lema pastoral de l'any 2011: «Resar el Rosari amb Bernadeta», adreçat principalment a les persones que fan el pelegrinatge a Lourdes, a fi que les ajudi a aprofundir més en el significat del missatge de Lourdes, en els diferents aspectes de la vida de Jesús.

Missa de la visita pastoral a Escaldes-d'Engordany

Mons. Vives va presidir l'Eucaristia del 20 de novembre a l'església de Sant Pere Màrtir de la parròquia d'Escaldes-Engordany, en el marc de la visita pastoral.

Mons. Vives va destacar durant l'homilia la necessitat de deixar regnar Crist en les pròpies vides, vivint d'acord amb els seus ensenyaments i el seu exemple, personalment i com a comunitat eclesial, tot deixant-se inspirar pels màrtirs del Bisbat d'Urgell que, durant la persecució religiosa del 1936-1939, van oferir la seva vida invocant Crist Rei. Van concelebrar l'Eucaristia Mn. Jaume Soy i el P. Joan Juncadella, salesià.

L'Arquebisbe, acompanyat pel Rector i pel Seminarista de la Parròquia, Pere Morales, també va visitar els dos cementiris parroquials, on va pregar a cadascun per tots els difunts de la Parròquia que allí reposaven, amb la presència d'un bon grup de fidels. Va poder veure els llocs nous de vetlla del difunt en el nou cementiri, i la manera com s'està duent a terme amb delicadesa la incineració del cadàver per als qui ho demanen. L'Arquebisbe va demanar a la funerària andorrana i als sacerdots que recomanin que els familiars enterrin les cendres dels difunts amb l'urna dins un columbari, o millor dins els nínxols familiars actuals, mai llençar-los o guardar-los a casa, tret de casos molt particulars, remarcant que els cristians esperen la resurrecció del cos, que tracten amb amor i respecte.

ADVENT ÉS TAMBÉ SOLIDARITAT

Caritat és amor

La Mare de Déu és també un símbol de la solidaritat: com ens explica Lluc (1,39-56) marxa decididament cap a la muntanya per a ajudar la seva cosina, Elisabet, per a compartir amb ella la joia d'haver estat agraciades amb el do de la maternitat i per a servir-la. El Magnificat és un cant a favor dels humils i dels pobres. En un moment com el que vivim, l'experiència i el testimoni de Maria, dona amatent, acollidora, sensible a les necessitats dels altres, entronca clarament amb el que Càritas ens proposa en la seva campanya de Nadal: «Viu senzillament, perquè d'altres, senzillament puguin viure.»

Càritas ha escollit un lema que traspua l'Evangeli i a la vegada la Doctrina Social de l'Església. La nostra

és una societat mercantilista, a la qual li agrada el consum i potencia l'individualisme i el tancament en les pròpies necessitats per davant del conjunt de persones que ens acompanyen. Enmig del període de l'Advent, l'aspecte més mercantilista del comerç es manifesta en tota la seva potència, i ens atrau a gastar i a consumir, com si només això ens portés a la felicitat. I res més lluny de la realitat. La fe-

licitat més plena, la que ens fa trobar els altres, i donar-nos als altres es troba en la senzillesa. I aquest és el lema que hauria de servir per a motivar moltes persones a compartir la seva riquesa i les seves possibilitats.

Avui, amb el testimoni de la donació i el sentit d'acollida de Maria ben present, cal recordar que hi ha 9 milions de persones pobres en territori espanyol; i hi ha 448 milions d'infants que pateixen desnutrició al món. Que darrere els gairebé 5 milions d'aturats hi han moltes famílies, infants, rostres d'una pobresa que no deixa de presentar-se en les nostres Càritas Parroquials, en el dia a dia, demanant la nostra col·laboració i ajuda.